

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Tomáše Foltase a soudců Davida Hipšra a Lenky Krupičkové v právní věci žalobců: **a) Ing. K. G., b) H. G.**, oba zastoupení Mgr. Martinem Řandou, LL.M., advokátem se sídlem Truhlářská 13, Praha 1, proti žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**, se sídlem Velká Hradební 3118/48, Ústí nad Labem, **za účasti:** J. L., v řízení o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 13. 12. 2022, č. j. 16 A 8/2021-109,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněna na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Žalobcům **se vrací** zaplacený soudní poplatek ve výši 10 000 Kč (2 x 5 000 Kč), který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám jejich právního zástupce Mgr. Martina Řandy, LL.M., advokáta, a to do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Kasační stížností se žalobci (dále jen „stěžovatelé“) domáhají zrušení rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem (dále též „krajský soud“) ze dne 13. 12. 2022, č. j. 16 A 8/2021-109.

[2] Vzhledem k tomu, že s podáním kasační stížnosti je spojen vznik poplatkové povinnosti [§ 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“)], a stěžovatelé tuto povinnost současně s podáním kasační stížnosti nesplnili, vyzval je Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 25. 1. 2023, č. j. 7 As 24/2023-17, k zaplacení soudního poplatku v celkové výši 10 000 Kč (2 x 5 000 Kč), neboť pokud účastníci řízení učiní společný návrh, je každý z nich zvlášť povinen zaplatit soudní poplatek (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 8. 2011, č. j. 1 As 74/2011-251, ze dne 14. 2. 2008, č. j. 1 As 37/2005-154, či ze dne 5. 5. 2010, č. j. 2 As 23/2010-81).

[3] Ke splnění poplatkové povinnosti byla stěžovatelům stanovena lhůta patnácti dnů ode dne doručení uvedeného usnesení s tím, že byli současně poučeni o následcích nezaplacení zákonem stanoveného poplatku ve stanovené lhůtě. Toto usnesení bylo zástupci stěžovatelů doručeno dne 15. 2. 2023, ve stanovené lhůtě však stěžovatelé soudní poplatek neuhradili. Soudní poplatek za kasační stížnost byl připsán na účet Nejvyššího správního soudu až dne 8. 3. 2023, tj. až po marném uplynutí soudem stanovené lhůty pro zaplacení soudního poplatku.

[4] Stěžovatelé tak nezaplatili soudní poplatek ve lhůtě stanovené Nejvyšším správním soudem, přičemž k zaplacení poplatku po marném uplynutí této lhůty nelze přihlížet (k tomu srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 12. 2017, č. j. 3 As 321/2017-19). Nemožnost doplatit soudní poplatek dodatečně po lhůtě akceptoval jako ústavně konformní rovněž Ústavní soud (viz usnesení ze dne 25. 9. 2008, sp. zn. III. ÚS 1730/08, ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. II. ÚS 26/09, ze dne 9. 6. 2009, sp. zn. IV. ÚS 1156/09, ze dne 27. 3. 2013 sp. zn. I. ÚS 1831/12, ze dne 29. 10. 2013, sp. zn. I. ÚS 3931/12, ze dne 23. 3. 2016, sp. zn. III. ÚS 2865/15, či ze dne 26. 2. 2021, sp. zn. II. ÚS 414/21), a to zejména v řízeních, v nichž jsou účastníci od samého počátku zastoupeni advokátem, který dbá na dodržování procesních podmínek účastníkem řízení.

[5] Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.

[6] Podle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.

[7] Jelikož stěžovatelé ve lhůtě stanovené Nejvyšším správním soudem soudní poplatek splatný podáním kasační stížnosti nezaplatili, Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. o zastavení řízení o kasační stížnosti.

[8] Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

[9] Výrok ve vztahu k osobě zúčastněné na řízení se opírá o § 60 odst. 5 s. ř. s., podle něhož má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které ji vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou ji soud uložil a z důvodů hodných zvláštního zřetele ji může soud na návrh přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. V daném řízení osoba zúčastněná na řízení neplnila žádné povinnosti, které by ji soud uložil, přičemž nebyly shledány ani žádné důvody hodné zvláštního zřetele.

[10] Výrok o vrácení opožděně zaplaceného soudního poplatku se opírá o § 10 odst. 1 věty první zákona o soudních poplatcích, podle něhož soud vrátí poplatek z účtu soudu, jestliže jej zaplatil ten, kdo k tomu nebyl povinen. Ve smyslu § 9 odst. 8 zákona o soudních poplatcích se nesplněním poplatkové povinnosti ve stanovené lhůtě stal návrh neúčinným

pokračování

a poplatková povinnost zanikla; pozdním zaplacením soudního poplatku tak vznikl přeplatek, který Nejvyšší správní soud vrací (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 10. 2018, č. j. 7 As 324/2018-35, či ze dne 3. 12. 2020, č. j. 7 As 140/2020-38).

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. července 2023

Tomáš Foltas
předseda senátu